

КЛЕННИШАТЪ: ЧАДО, ПРОЩАВАТЪ ТИ СЕ ГРѢХОВѢ ТЕ.

6 И ТАМЪ СЕДѢХА НѢКОИ Ѡ КНИЖНИЦЫ ТЕ, И ПОМЫШЛАВАХА ВЪ СЕРЦА ТА СИ:

7 Защо говори тоа такъ вѣа хдлъ; кой може да прощѣва грѢхове, токму единъ Бгъ;

8 И акѣе раздѣ Исусъ съ дѣхатъ си защо така они помышлаватъ въ себе си, и рече имъ: защо помышлавате такива мысли въ сердца та си;

9 Що е по лесно, да речемъ на разслабленншатъ, прощаватъ ти се грѢхове те: или да речемъ, стани та си земли оджратъ, и ходи;

10 Но да познаете защо Сынъ Человѣческой има власть на земля та да прощѣва грѢхове: (рече на разслабленншатъ:)

11 Тебе дѣмамъ: стани та си земли оджратъ, и иди си оудомъ.

12 И акѣе стана, и земля си оджратъ и излѣзе вжнъ предъ сички те: што сички те се чдѣха, и славеха Бга, и говорѣха: защо никога не сме видѣли такова чдо.

13 И пакъ излѣзе къ морѣто: и сичко народъ идеше по него, и оучеше ги.

14 И като заминѣваше видѣ Левіа Ялѣова, който се

дѣше на гюморѣкчийница та, и рече мѣ: Ела по мене, и стана и ѡидѣ слѣдъ него.

15 И когато седеше той въ кѣща та си, мнозина мытари и грѢшни дохождаха и седѣха заедно съ Исуса и со съ оученицы те мѣ: зашто бѣха мнозина, и идѣха слѣдъ него.

16 Я книжницы те и Фарисее те като го глѣдаха че гдѣ съ мытари те и грѢшни те, говорѣха на оученицы те мѣ: защо гдѣ и пие съ мытари те и грѢшни те;

17 Я Исусъ като чѣ, рече имъ: не трѣкѣва на здравите лѣкарь, но на колни те, не самъ дошелъ да повѣкамъ прѣбедны те, но грѢшны те на покааніе.

18 И оученицы те Іванови, и Фарисейски те постѣха: и доидѣха та мѣ рѣкоха: защо оученицы те Іванови и Фарисейски те постатъ, а твои те оученицы не постатъ;

19 И рече имъ Исусъ: мѣгѣтъ ли синовѣ те свадѣарски, доклѣ е съ нихъ младоженецо, да постатъ; колкото време иматъ съ себе си младоженецатъ, не могатъ да постатъ.

20 Но ще дойдатъ дни когато се земе Ѡ нихъ младоженецо, и тогава ще да постатъ въ онѣа дни.